
Expectativa subjectiva

Autor:

Data de publicació: 30-05-2021

En la investigació científica i la psicoteràpia, l'efecte expectativa subjectiva, és una forma de reactivitat que es produeix quan un subjectivitat d'investigador espera un resultat donat i, per tant, afecta inconscientment el resultat, o informa del resultat esperat. Com que aquest efecte pot esbiaixar significativament els resultats dels experiments (especialment en subjectes humans), s'utilitza una metodologia doble cec per eliminar l'efecte.

Igual que l'efecte observador-esperança, sovint és una causa de resultats "estranyos" en molts experiments. L'efecte subjecte-esperança es troba més comunament en la medicina, on pot donar lloc al subjecte experimentant l'efecte placebo o l'efecte nocebo, depenent de la influència del disseny.

Exemple

Un exemple d'un escenari que involucra aquests diversos efectes és el següent: Una dona va al seu metge amb un problema. El metge diagnostica amb certesa, i després explica clarament el diagnòstic i el camí esperat cap a la recuperació. Si ho fa de manera convincent, calmant-la, eliminant la por i inculcant esperança, és probable que, a través de l'esperança positiva, experimenti l'efecte placebo, ajudant en la seva recuperació.

D'altra banda, si el seu metge havia tingut poc temps per a ella, no estava segur sobre el diagnòstic, i li havia donat una recepta, combinada amb un missatge en la línia de, "això pot ajudar de vegades", i va afegir un missatge sobre possibles efectes secundaris horribles (combinat, per exemple, amb el pacient havent parlat amb una veïna que també parla en la mateixa línia sobre els horribles efectes secundaris), llavors la possibilitat d'expectativa negativa de subjecte, o nocebo, es fa bastant gran.

Veure també

Portal de psicologia

Efecte Hawthorne

Efecte pigmalí

Bibliografia

Gomm, Roger (2009). "Reactivitat del tema". Conceptes clau en els mètodes d'investigació social. Palgrave Macmillan. 9781137175175 ISBN.